

SANCTUS

Święci i błogosławieni
Czerwiec
Nr XLII**bł. Sadok i Towarzysze (2 czerwca)**

O dzieciństwie i latach młodości Sadoka nie mamy żadnych informacji. Pierwszy dokument historyczny podaje, że w roku 1221 w czasie kapituły generalnej w Bolonii Sadok w towarzystwie trzech współbraci został wysłany przez św. Dominika Guzmana na Węgry do Lorch dla założenia tam nowej prowincji. Byłby to zatem pierwszy Polak, który znalazł się u boku św. Dominika i być może z jego rąk otrzymał dominikański habit. Sadok był najpierw przeorem w Zagrzebiu. Przez wiele następnych lat głosił Ewangelię jako misjonarz na Węgrzech pogańskim Kumanom. W jakich okolicznościach znalazł się w Sandomierzu w charakterze przeora, nie wiemy. Być może był już podeszły wiekiem i sterany pracą. Podczas drugiego najazdu Tatarów na Polskę - najeźdźcy podstępem zdobyli Sandomierz. Zginęło wtedy wielu mieszkańców. Część z nich wraz z przeorem, bł. Sadokiem, i 48 innymi dominikanami została wymordowana w kościele św. Jakuba, dokąd się schroniła. **Modlitwa:** Boże i Panie mój, spraw miłościwie za przyczyną Męczennika Twego, błogosławionego Sadoka i towarzyszy jego, abyśmy zawsze na śmierć byli przygotowani i każdego czasu gotowi byli stanąć przed obliczem Pańskim. Amen.

bł. Bogumił (10 czerwca)

Bogumił urodził się w Koźminie (Wielkopolska). Pochodził ze znakomitego rodu Leszczyków. Przyszedł na świat ok. 1135 r. O jego rodzicach dokumenty milczą. Jego bliższym krewnym, może nawet bratem, był cysters w Łeknie, Boguchwał. Nie są znane bliższe okoliczności wstąpienia Bogumiła do klasztoru cystersów. Nie wiemy również, czy jego imię Piotr jest chrześcijańskim, czy też zakonnym. W roku 1185 miał powstać klasztor cystersów w Koprzywnicy, a jego opatem miał być wybrany wówczas właśnie Bogumił-Piotr. W roku 1186 Bogumił został powołany na urząd biskupa w Poznaniu. Do dnia dzisiejszego przechowuje się w skarbcu katedry jego stęła. Jednak już w roku następnym, 1187, po śmierci arcybiskupa gnieźnieńskiego Zdzisława, został powołany do Gniezna na jego następcę. Tak szybka kariera wskazuje, że Bogumił musiał wyróżniać się niezwykle zaletami ducha. Bogumił był rzeczywiście chlubą zakonu cysterskiego dzięki swojej mądrości, uczynności, dzielności, świętości i hojnej fundacji na cele misyjne. W każdą niedzielę dla okolicznych mieszkańców odprawiał Msze św. i wygłaszał kazania.

Modlitwa: Boże, któryś błogosławionego Bogumiła, Wyznawcę Twojego i biskupa, gdy wzgardził szczytami tego świata, chwiał pokory przyozdobił, spraw łaskawie, prosimy, abyśmy z tyłu cnót jego korzystając, przez jego zasługi stali się współuczestnikami chwały niebieskiej. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w niebie i na ziemi. Amen.

św. Benon (16 czerwca)

Benon pochodził z arystokratycznej rodziny saskiej. Urodził się około roku 1010. Pobierał nauki u benedyktynów w Hildesheim. Zaraz po ukończeniu studiów wstąpił do benedyktynów. Wyświęcony na kapłana, zdobył sobie wielki szacunek u mnichów; niebawem wybrali go na swojego opata. Życie ascetyczne, a przy tym jego wielka roztropność w rządzeniu, zwróciły uwagę cesarza Henryka IV. Czas posługi pasterskiej Benona to trudny okres. Wybuchła wówczas otwarta wojna między cesarzem a papieżem św. Grzegorzem VII. Benon opowiedział się po stronie papieża i jego reform. Cesarz najechał na jego diecezję i ograbił jej biskupie. Benon musiał uciekać. Dopiero kiedy papież obłożył cesarza klątwą i cesarz był zmuszony udać się do Canossy, Benon mógł powrócić na swoją stolicę. Kiedy jednak Henryk IV ponownie wypowiedział papieżowi wojnę i zmusił go do opuszczenia Rzymu, zemścił się także i na Benonie, deponując go na sejmie w Moguncji. W roku 1085 papież Grzegorz VII zmarł. Benon przekonany, że antypapież Klemens III jest jego prawym następcą, udał się do Włoch, by mu złożyć homagium. Kiedy jednak dowiedział się, że prawowitym namiestnikiem Chrystusa jest bł. Urban II, opowiedział się za nim. Mimo podeszłego wieku do ostatniej chwili posługiwał w swojej diecezji słowem i listami pasterskimi. Zmarł prawdopodobnie 16 czerwca ok. 1106 roku, mając ponad 90 lat. **Modlitwa:** Boże i Panie mój, niewidzialny Stróżu Kościoła świętego, spraw miłościwie, abyśmy wszystko wiernie uznawali, co dla dobra i zbawienia naszego przez Ciebie ustanowione zostało. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

św. Bernard (15 czerwca)

Bernard pochodził z Aosty w północnej Italii. Był archidiaconem. Podejmował działalność charytatywną wśród górali oraz pielgrzymów. W Alpach założył dwa schroniska na przełęczach, zwane od jego imienia Wielkim i Małym Bernardem. Relikwie jego spoczywają w Novarra. Jest patronem alpinistów i górali alpejskich. W ikonografii przedstawia się św. Bernarda w habitie benedyktyńskim. Jego atrybutami są: krzyż w kształcie laski, laska alpejska, pies bernardyński, narty toporek, szatan w łańcuchach lub o czterech głowach. **Modlitwa:** Boże, któryś św. Bernarda wyniósł do takiego stopnia świętości, spraw łaskawie, abyśmy w ślady jego wstępując, nigdy nie zapomnieli, jak wysokie jest nasze przeznaczenie i abyśmy nigdy nie zapominali o Bogu i zbawieniu duszy naszej. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi. Amen.